

Lőrincz P. Gabriella

Ha lesz majd vágyad
Vállamhoz érni,
Lesz majd vállam,
Hogy hozzám érj.
Ha lesz majd csókod,
Mi enyém lehetne,
Lesz majd ajkam,
És visszacsókolok.
Ha lesz majd éjjel,
Mit tőlem kérsz,
A delet is feketévé teszem.
De, míg nincs szükséged rám,
Addig nem létezem.

Istentelenül

Ott volt a bábeli toronyban,
A magát magasztaló
Vámszedő hitében,
A megkövezett
Szajha szerelmén,
A meg nemtérő latorkereszten...
Ott volt.
Mindenütt ott volt
Az Isten.

És ott van az
Öngyilkos kézben,
Az áruló szájban
A hazug szerelemben,
A rákos tüdőben,
Májban,
Agyban,
Vérben,
Szemben.
Ott van.
Ott van,
Hogy nincs ott
Az Isten.